

DIVADELNÍ FAKULTA AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
Katedra výchovné dramatiky

**Libuše Hašková – Rozdílnost ve využití živé a reprodukované scénické hudby
v závislosti na jevištním prostředí – Posudek oponenta**

Téma diplomové práce L.Haškové nabízí mnoho možností a úhlů pohledů, jakým způsobem danou problematiku zpracovat. Snahou autorky byl dle jejích slov v úvodu: „náhled do práce se scénickou hudbou v amatérském divadle a způsob jejího využití v závislosti na otevřeném, či uzavřeném prostoru“. Pro tyto účely využila svých osobních zkušeností s tvorbou inscenace/í v amatérském divadle a zaměřila svou práci na srovnání hudební složky dvou konkrétních inscenací, jejichž vzniku a realizace se přímo účastnila („Kterak se lhotecký rodák...a spolu s ním herci do Velké Lhoty navrátili“ z roku 2010 a „Dalibor, Kateřina a tma“ z roku 2012 – obě popisované inscenace jsou vázány na studentské projekty JAMU).

Teoretickým východiskům se věnuje druhá a třetí část diplomové práce: 2.Vymezení základních pojmů a 3.Funkce hudební složky v divadelním tvaru. Při vymezování základních pojmů vychází autorka v četných citacích a odkazech především z českých autorů odborné hudebně-divadelní literatury (J.Kolafa, J.Kučera, I.Bláha ad.) a internetových zdrojů (<http://franz.cz>; články na www.amaterskedivadlo.cz; www.amaterskascena.cz). Množství citací doprovází krátká všeobecná shrnutí zůstávající bohužel často jen na povrchu tématu a nedochází k postižení podstaty jevů do větší hloubky, k většímu propojení vztahu hudby k ostatním složkám inscenace.

Mezi základní pojmy zařazuje: scénickou hudbu, živou scénickou hudbu, reprodukovanou scénickou hudbu, amatérské a pouliční divadlo. Srozumitelnosti textu by pomohlo teoretické vymezení oblasti „volby zvukového materiálu/zvukové složky z hlediska jejího původu, příp. žánru (výběr z již hotových hudebních/zvukových děl, nebo použití lidové písně či autorská tvorba atd.). V textu pak dochází k nejasnostem a záměnám významů, např.: konstatování autorky na str.2 „Co je to vlastně píseň? Píseň je všeobecně vžitá představa prožitku, která se přenesla jako další prvek rozvíjející diváckou představitelství“ (píseň je především forma!); „Scénická hudba se sestává z živé scénické hudby.“ (pouze ze živé scénické hudby?); nebo str.4.: „Scénickou hudbu živou bych popsala jako akci..... Je složena pro konkrétní inscenaci a její tematický význam.“ (ve smyslu složena autorsky přímo pro konkrétní představení?, nebo je složena z již existujících zdrojů?)

Z této problematiky pramení má první otázka: ***Jaký je vztah pojmů „autorská hudba“, „živá/reprodukováná scénická hudba“, resp. z čeho vychází volba zvukového materiálu (efekty, ruchy, hudba, výběr či autorská tvorba, „živá“ či reprodukováná) a posouzení, co tato rozhodnutí mohou přinést.***

V kapitole 2.1.2 Reprodukováná scénická hudba dochází autorka k závěru: „U reprodukováné hudby jsou velmi důležité technické dovednosti jak herců, tak zvukaře...“ S tím souvisí má další otázka: ***„Jaké konkrétní dovednosti herců jsou tedy důležité při práci s reprodukovanou hudbou, resp. hudbou živou?“*** A v souvislosti s možností využití závěrů této práce v praxi DV, respektive divadle hraném dětmi, studenty a amatéry, by bylo jistě užitečné vyjasnit - ***Co by děti/studenti/amatéři měli zvládat, resp. jaké dovednosti a schopnosti je třeba u nich rozvíjet v souvislosti s použitím reprodukováné nebo živé hudby v inscenaci?***

Čtvrtá část, kde jsou stanovena a popsána kritéria hodnocení vybraných představení, je teoretickým úvodem k následujícím praktickým rozborům inscenací v kapitolách: 5.Práce se

scénickou hudbou živou v inscenaci „Kterak se lhotecký rodák...a spolu s ním i herci do Velké Lhoty navrátili“, 6.Práce se scénickou hudbou reprodukovanou v inscenaci „Dalibor, Kateřina a tma“ a 7.Celkové shrnutí dle vybraných kritérií. Zde spatřuji těžiště diplomové práce. Diplomantka vybrala pro rozbor dvě inscenace zcela odlišného charakteru, mnohdy až kontrastní: prostředí a divadelní prostor (plenér; pouliční divadlo; sousedské setkání X intimní studiová scéna; osobní emotivní prožitek doby); téma a žánr (příběhy venkovského rodáka a podivína známé z vyprávění tamních obyvatel; skutečná postava; autorské divadlo X emocionální válečný příběh dvou mladých lidí se silným etickým jádrem; na motivy konkrétního literárního díla). Autorka v této části přesně pojmenovává funkční vazby i možnosti ilustrace prostředí a postav pomocí zvukové složky a uvádí je do souvislosti s celkovou koncepcí jednotlivých inscenací. Je patrná cenná osobní zkušenost s tvorbou zmíněných inscenací a diplomantka zde prokazuje praktickou orientaci v dané problematice.

Protože pozitiva práce převažují, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikaci C.

V Praze 2.1.2017

Ivana Sobková